

gebyret uden hertil at have erhvervet Lovhjemmel. Som ovenfor bemærket ere imidlertid alle tidligere Gebyrbestemmelser for Telegrafvæsenet fastsatte af Administrationen, uden at der har været givet Repræsentationen nogen Leilighed til at øve Indflydelse derpaa. Den første Telegrafledning her i Landet blev anlagt i Genhold til den ved Loven af 17de Marts 1852 dertil givne Bemyndigelse, og uagtet denne Lov ikke indeholder nogen Bestemmelse, hvorved det overdrages Administrationen at bestemme Taxten for Benyttelsen af denne Linie, blev en saadan Taxt fastsat ved Reglement af 2den September 1853, approberet ved kongelig Resolution af f. D. — De næstpaafølgende Taxtbestemmelser for Telegrafvæsenet indeholdes i Reglementet af 1ste Juli 1857, som ligeledes blev udstedt i Genhold til en kongelig Resolution, og det blev ved denne Leilighed af Finantsministeriet — i Anledning af en Høvedelse til Samme fra Ministeriet for Monarkiets fælles indre Anliggender, under hvilket Post- og Telegrafvæsenet dengang var henlagt — ved en Skrivelse af 19de Mai 1857, offentliggjort i Reskriptsamlingen, udtalt, at ligesom Taxterne for Færgevæsenet, Personpostbefordringen m. v. altid have været betragtede som Bestemmelser, der kunde træffes ad administrativt Veie, saaledes ansaa Finantsministeriet det tilstræffeligt, at Reglementet for det danske Telegrafvæsen af 2den September 1853 saavel som de sig til samme sluttende Tillægsbestemmelser ifkun meddeltes Repræsentationen til Oplysning ved senere Bevillingsforslag, en Anskuelse, imod hvis Rigtighed ingen Indvending blev reist, hvorfor Finantsministeriet, i Betragtning af hvad der hidtil er iagttaget, for sit Vedkommende heller ikke skjønnede rettere, end at Intet kunde være til Hindre for den af Ministeriet for Monarkiets fælles indre Anliggender paatænkte Fremgangsmaade med Hensyn til det nye Telegrafreglement, nemlig at Sagen kunde afgjøres af Regeringen uden Rigsraadets Medvirkning. Denne Skrivelse udtaler saaledes udtrykkelig Administrationens Opfattelse af det heromhandlede Spørgsmaal, og at den der udtalte Anskuelse billigedes af Rigsraadet, fremgaar af Finantsudvalgets Betænkning over Normalbudgettet for 1864—65. Det var ved Budgettets Forelæggelse til Kjenbegivet af Finantsministeren, at man agtede at foretage Forandringer i de Gebyrbestemmelser, paa hvilke det forelagte Budget var baseret, uden nogen nærmere Angivelse af, hvori disse Forandringer skulde bestaa, og i Finantsudvalgets Betænkning, blev denne Fremgangsmaade af Finantsministeren godkendt, idet det deri blot hedder: „Ovenstaaende Indtægt er beregnet ved de nuværende Gebyrtariffer som Forudsætning . . . Smidlertid er det Finantsministeriets Hensigt i den nærmeste Fremtid at bevirke Tariffen for den interne Telegrambefordring betydelig nedsat, ligesom det er at vente, at Tariffen for den mellemrigske og transiterende Telegrafkorrespondance inden søie Tid vil komme til at undergaa en Reduktion.“ Der blev saaledes ikke fra Rigsraadets Side fundet Anledning til at gjøre nogen Indvending herimod eller stille nogen Fordring paa, at der skulde gives nærmere Forklaring om de paatænkte Forandringer eller paa, at en Tillægsbevilling skulde forelægges, hvis der paa Grund af Forandringerne fremkom en mindre Indtægt.

Den samme Fremgangsmaade ved Fastsættelsen af Telegramgebyrerne, som efter det Ovenansførte anvendtes i 1853 og 1857, blev ligeledes fulgt ved Udstedelsen af Telegrafreglementerne af 21de December 1859 og 1ste December 1865, ligesom ogsaa med Hensyn til det nugældende Telegrafreglement af 30te Marts 1869, saa at altsaa alle hidtil udkomne Taxter for Telegrafvæsenet indeholdes i administrative Bestemmelser. En saadan Fastsettelse ad administrativt Veie er iøvrigt ikke noget Særegent for Telegrafvæsenets Taxter, men finder ogsaa Sted med Hensyn til forskellige andre Betalinger for Benyttelsen af Statens Institutioner. I Finantsministeriets ovenstaaende Skrivelse af 19de Mai 1857 nævnes eksempelvis Taxterne for Færgevæsenet og Personpostbefordringen, og man kan endvidere i saa Henseende anføre Taxterne for lokale Postforsendelser og Extraposttaxten samt Taxterne for Sernbanerne m. v. For flere af disse Taxters Fastsettelse af Administrationen haves der nu endog udtrykkelig Lovhjemmel, nemlig for Færgetaxternes Vedkommende i Loven om Færgevæsenets Bestyrelse af 21de Marts 1874 § 2, og for Posttaxterne i Postloven af 7de Januar 1871 § 6, der bemyndiger Postvæsenet til at fastsætte Porto- og Fragttaxterne for de nævnte Befordringer, en Bestemmelse, der iøvrigt ikke indfører en ny hidtil ukendt Bemyndigelse for Postvæsenet, men kun fastslaar, hvad der i en lang Aarrække havde været den bestaaende Tilstand.

Ligesom i den interne Telegramtaxt ere ogsaa Forandringer i de mellem- og gjennemrigske Telegramtaxter stede foretagne af Administrationen uden Repræsentationens Medvirkning. Der er saaledes siden 1866 foretaget betydelige Forandringer i de internationale Telegramtaxter, som i høi Grad have influeret paa de i Finantsloven opførte Indtægtsposter, uden at Noget derom har været meddelt Rigsdagen. Den 1ste Januar 1867 nedsattes den internationale Taxt ligeoverfor Sverig og Norge til 1 Franc, samtidig med at det særskilte Landgebyr bortfaldt, uden at der herom skete nogen Meddelelse til Rigsdagen. Den 1ste Mai f. A. nedsattes Taxten ligeoverfor Nordtyskland til 1 Franc, uagtet dette ikke var forudsat i Anmærkningerne til Finants-